

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119253648
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:6119253648.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slávky Maruščákovvej a členov senátu JUDr. Lucie Baňackej, PhD. a JUDr. Natálie Štrkolcovej v spore žalobcu: H Point, s.r.o., Magnezitárska 11, 040 13 Košice, IČO : 43 838 286, zastúpeného AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, v konaní o zaplatenie 132,08 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Košice I zo dňa 13. februára 2020, č.k. 29Cb/44/2019-94 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 13. februára 2020, č.k. 29Cb/44/2019-94 a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom pre zmeškanie rozhodol tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 132,08 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 13.1.2019 do zaplatenia a to všetko do 15 dní od jeho právoplatnosti. Žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania voči žalovanému, o ktorej výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.

2. Rozhodol tak o žalobe podanej na upomínacom súde (Okresný súd Banská Bystrica) odôvodnenej nasledovne: Dňa 1.12.2018 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle SUZUKI Swift, EVČ : GL XXXAP, ktoré v čase škodovej udalosti patrilo poškodenej T. Z.. Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič iného motorového vozidla, ktorého bolo povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Škodová udalosť bola žalovanému nahlásená a ten ju zaregistroval pod číslom 9566608032. Vzhľadom na poškodenie motorového vozidla si poškodený dal svoje vozidlo opraviť v servise H Point, s.r.o., t.j. u žalobcu. Náklady na opravu vozidla boli 626,78 eur s DPH a táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. P180244. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 31.12.2018 žalovaný oznámil poškodenej, že dňa 28.12.2018 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti a bol jej predložený výpočet výšky plnenia. Suma priznaná a uhradená žalovaným bola iba vo výške 494,70 eur. Nepriznaná suma 132,08 eur bola poškodenu postúpená na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 7.1.2019.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa §§ 442 ods. 1, 442 ods. 3, 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka o spôsobe a rozsahu náhrady škody, o práve na poistné plnenie a podľa §§ 274, 275 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) o vydaní kontumačného rozsudku na pojednávaní a odôvodnení kontumačného rozsudku.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný, resp. jeho právny zástupca sa nedostavil na pojednávanie dňa 13.2.2020, i keď bol riadne predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol poučený o následku

nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Poukázal, že právny zástupca žalovaného podaním zo dňa 11.2.2020 požiadal o ospravedlnenie svojej neprítomnosti na pojednávaní dňa 13.2.2020 z dôvodu neodkladných pracovných povinností, pracovnej vyťaženia a z dôvodu hospodárnosti konania. Uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a súhlasí s prejednaním veci aj s vyhlásením rozsudku vo svojej neprítomnosti. Navrhol žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Žalobca na pojednávaní dňa 13.2.2020 navrhol, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, ktorým žalobe vyhovie, pretože neodkladné pracovné povinnosti právneho zástupcu žalovaného, jeho pracovná vyťaženosť a zachovanie princípu hospodárnosti konania, nie sú dostatočne vážnymi dôvodmi pre ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, čo potvrdzuje aj aktuálna rozhodovacia prax k tejto otázke.

5. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že neodkladné pracovné povinnosti, pracovná vyťaženosť a hospodárnosť konania (t.j. aby nedochádzalo k zbytočnému navyšovaniu trov konania) nie sú vážnymi okolnosťami neúčasti právneho zástupcu žalovaného na nariadenom termíne pojednávania. Uviedol, že žalovaným tvrdené neodkladné povinnosti a pracovná vyťaženosť ostali len v rovine tvrdení jeho právneho zástupcu. I keď zákon taxatívne neuvádza, čo je možné považovať za ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní, resp. čo je možné považovať za vážnu okolnosť neúčasti na pojednávaní, je už rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov ustálené, že sa má jednáť o okolnosť objektívnej povahy, ktorá je náhla, neočakávaná, nepredvídaná, brániaca v možnosti účasti na nariadenom pojednávaní. Za ospravedlniteľný dôvod, resp. za vážnu okolnosť neprítomnosti na pojednávaní možno považovať len závažné prekážky, ktoré sú preukázané, a ktoré bránia žalovanému dostaviť sa na nariadené pojednávanie. Môže ísť napríklad o neočakávanú prekážku zdravotného charakteru ako je choroba, úraz, ale aj iné okolnosti, napr. úmrtie v rodine. Existenciu takejto vážnej okolnosti je pritom povinný tvrdiť a preukázať žalovaný, resp. jeho právny zástupca. V danom prípade ale právny zástupca žalovaného takýto vážny ospravedlniteľný dôvod neúčasti na pojednávaní netvrdil a ani nepreukázal. Len všeobecná ničím nepodložená formulácia o veľkej pracovnej zaneprázdnenosti sa nedá označiť za ospravedlnenie neúčasti vážnymi okolnosťami neumožňujúcimi rozhodnúť vec rozsudkom pre zmeškanie. Žalobcom tvrdený skutkový stav považoval súd prvej inštancie navyše za nesporný.

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

7. Proti rozsudku pre zmeškanie súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie (§ 356 b) CSP). Uviedol, že vychádzajúc z dôvodovej správy k inštitútu rozsudku pre zmeškanie žalovaného, tento inštitút slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, v ktorej súvislosti poukázal, že v konaní nebol nečinný. Akcentoval, že podaním zo dňa 11.2.2020 ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní nariadenom na deň 13.1.2020 z dôvodu neodkladných pracovných povinností, pracovnej vyťaženia a z dôvodu hospodárnosti konania (t.j. aby nedochádzalo k zbytočnému zvyšovaniu trov konania). Ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania nemal a zároveň informoval súd, že súhlasí s prejednaním veci a vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti. To, že súd prvej inštancie nevyhodnotil predmetné ospravedlnenie ako včasné a ako dôsledok vážnych okolností, sa dozvedel až zo samotného rozsudku pre zmeškanie. Mal za to, že ak súd prvej inštancie posúdil jeho ospravedlnenie ako nedôvodné, mal v zmysle čl. 4 CSP per analogiam postupovať inter alia podľa § 183 ods. 4 CSP a bezodkladne ho upovedomiť, že dôvody ospravedlnenia vrátane súhlasu s prejednaním veci v jeho neprítomnosti nemieni akceptovať. Ak v zmysle právnej teórie a praxe je vážnosť okolností ospravedlnenia na posúdení a voľnej úvahe súdu, potom je kauzálnou povinnosťou súdu bezodkladne informovať dotknutú stranu o súdnom posúdení uvádzaných dôvodov ospravedlnenia. Uviedol, že neexistuje relevantný dôvod, na základe ktorého by bolo dôvodné upustiť od povinnosti súdu bezodkladne informovať dotknutú stranu o posúdení ňou uvádzaných dôvodov ospravedlnenia, ak sa rovnaká bezodkladnosť podania ospravedlnenia má vzťahovať aj na samotnú dotknutú stranu pri podávaní ospravedlnenia. V tejto súvislosti zároveň poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR I. ÚS 233/2019 zo dňa 4. júna 2019, v ktorom uviedol, že „považujeme za potrebné dať do pozornosti, že formalistický výklad ustanovenia § 274 CSP, a to, že súd vždy za kumulatívneho splnenia v tomto ustanovení zakotvených zákonných podmienok rozsudkom pre zmeškanie „žalobe vyhovie“, skutočne nie je žiaduci, najmä, ak súdne

konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávanií, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie. Návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie a splnenie ďalších zákonných podmienok podľa § 274 CSP treba posudzovať vždy aj podľa okolností prejednávanej veci. Napriek kogentnosti ustanovenia § 274 CSP by pri čisto gramatickom výklade a lipnutí na formálnych znakoch vydanie rozsudku pre zmeškanie mohlo znamenať porušenie práva na spravodlivý proces, v neposlednom rade v tom, že pri takomto formalistickom postupe by bolo odopreté strane sporu možnosť podať riadny opravný prostriedok (odvolanie vo veci samej).“ Na základe vyššie uvedeného mal za to, že súd prvej inštancie vydal rozsudok pre zmeškanie žalovaného bez splnenia podmienok pre jeho vydanie, keďže v súdnom konaní bol aktívny, riadne ospravedlnil súdu svoju neprítomnosť na pojednávaní, informoval súd, že súhlasí s prejednaním veci a vyhlásením rozsudku vo svojej neprítomnosti a navyše nebol zo strany súdu bezodkladne po podaní ospravedlnenia informovaný, že by súd jeho ospravedlnenie posúdil ako nedôvodné.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Nesúhlasil s názorom žalovaného, že svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 13.2.2020 žalovaný ospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Zdôraznil, že podľa komentára k Civilnému sporovému poriadku, C.H.BECK 2016 : „Vážnosť okolností, ktorými žalovaný ospravedľňuje svoju neprítomnosť na pojednávaní, musí posúdiť súd. Sú to okolnosti takej intenzity, ktoré znemožňujú žalovanému účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov (choroba, úraz, úmrtie v rodine). Vážnosť okolností je však vždy na voľnej úvahe súdu.“. Uviedol, že neodkladné pracovné povinnosti a pracovná vyťaženosť nie sú v zmysle § 274 CSP vážnymi okolnosťami, navyše žalovaný tieto svoje tvrdenia ani nepodoprel, napr. inými predvolaniami na pojednávanie konané v ten istý deň a v ten istý čas. Vážne okolnosti je potrebné skúmať z objektívneho aj subjektívneho hľadiska, t.j. či prekážka bola predvídaná, možno odstrániteľná, pričom právny zástupca žalovaného ako advokát sa musí vedieť vysporiadať so situáciou pracovnej vyťaženia a vykonávať svoje povolanie tak, aby sa dokázal zúčastňovať na pojednávaniach, resp. aby vedel zabezpečiť zastúpenie svojho klienta na pojednávaní. Poukázal, že súd ani len nezískal predstavu, čo presne podľa žalovaného sú „neodkladné pracovné povinnosti a pracovná vyťaženosť“. Právny zástupca žalovaného má podľa informácie zo stránky Slovenskej advokátskej komory troch koncipientov, preto nie je zrejmé, prečo sa daného pojednávania nemohol zúčastniť niektorý z nich, prípadne prečo právny zástupca neudelil substitučné plnomocenstvo inému advokátovi, ktorú možnosť pripúšťa aj plnomocenstvo zo dňa 24.4.2019, ktorým žalovaný splnomocnil svojho právneho zástupcu na konanie v prejednávanej veci. Konanie žalovaného navodzuje dojem, že nemá záujem zúčastňovať sa na pojednávaniach a nedbá na to, aby svoju osobnú prítomnosť nahradil, napr. svojim koncipientom.

9. Ďalej žalobca k možnosti použitia analógie postupu súdu podľa § 183 ods. 4 CSP uviedol, že inštitút žiadosti o odročenie pojednávania nie je totožný s inštitútom rozhodnutia pre zmeškanie, resp. s ospravedlnením neúčasti na pojednávaní. Zdôraznil, že žalovaný nežiadal a nenavrhol súdu prvej inštancie, aby bolo pojednávanie, termín ktorého bol vytyčený na 13.2.2020, odročené na iný termín, pretože by sa ho žalovaný chcel zúčastniť. Sám žalovaný teda prejavil záujem, aby súd konal bez jeho prítomnosti. Žalovaný svojim nedôvodným ospravedlnením neúčasti dal najavo, že na pojednávaní sa nemá záujem zúčastniť vôbec. Svoju neúčasť ospravedlnil, nie však vážnymi okolnosťami, preto súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. Poukázal, že inštitút rozsudku pre zmeškanie žalovaného by nemal zmysel a aplikácia § 274 CSP by bola vylúčená, ak by sa pripustil výklad žalovaného, pričom žalovaným prezentovaná analógia s iným inštitútom (žiadosť o odročenie pojednávania), nie je možná. Ak je tu zákonom daný inštitút, ktorý ustanovuje jasné podmienky na uplatnenie kontumačného rozsudku, potom nie je možné prekračovať znenie zákona a dokonca ho nahrádzať analógiou. Analógia je v súlade s čl. 4 CSP prípustná tam, kde sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného znenia zákona. Ak ale zákon pripúšťa výslovné znenie podmienky vydania rozsudku pre zmeškanie žalovaného, nie je legitímny dôvod na uplatňovanie analógie, ktorou by bola dokonca narušená idea a zmysel právnej úpravy zakotvenej v § 274 CSP. Inštitút rozsudku pre zmeškanie žalovaného na pojednávaní je určitým druhom sankcie v podobe straty sporu, ktorej sú vystavení pasívni žalovaní, pričom platí zásada, že vec by sa mala spravidla rozhodnúť na jednom pojednávaní. Uviedol, že žalovaný nemôže prenášať zodpovednosť za stratu sporu na súd s odôvodnením, že súd mal žalovaného bezodkladne informovať o tom, že jeho ospravedlnenie posúdil ako nedôvodné.

10. Ohľadne iných konaní vedených proti žalovanému žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalovaný a ani jeho právny zástupca sa ich spravidla nezúčastňujú, čo je znakom ich pasívneho prístupu. Žalovaný je pritom poisťovací subjekt, obchodná spoločnosť, majúca pobočky po celom území Slovenskej republiky a zamestnávajúca takmer 2000 zamestnancov, medzi ktorými sú aj právnici. Preto je tu rad možností, ktoré mal žalovaný a jeho právny zástupca zamestnávajúci troch koncipientov, aby sa mohli zúčastniť pojednávania. Vážne okolnosti zabraňujúce právnomu zástupcovi či strane samotnej v prítomnosti na pojednávaní by mali byť tak vysokej intenzity, aby v ich dôsledku mohla byť sporovej strane „odpustená“ neúčast' a tento druh pasivity v konaní. Pokiaľ žalovaný uvádza, že bol v súdnom konaní aktívny, žalobca poukázal, že v odpore žalovaný neuviedol nič, čo by malo preukázať dôvodnosť krátenia poisťného plnenia. Zároveň žalobca odkázal na rozhodovaciu prax v skutkovo a právne obdobných veciach, kde odvolacie sudy potvrdili správnosť vydania rozsudku pre zmeškanie, kde žalovaný, resp. žalobca ospravedlňoval svoju neúčast' na pojednávaní obdobným spôsobom a z tých istých dôvodov, ako v danom konaní žalovaný. S ohľadom na uvedené mal za to, že obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06).

11. Žalovaný odvolaciu repliku nepodal, výzva súdu prvej inštancie s vyjadrením k odvolaniu mu bola doručená dňa 25.5.2020.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a § 380 CSP a dospel k záveru, že je dôvodné.

13. Žalovaný podanie odvolania odôvodnil odvolacím dôvodom podľa § 356 písm. b) CSP. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod je naplnený.

14. Odvolací dôvod podľa § 356 písm. b) CSP je daný vtedy, ak súd vyhovel žalobe rozsudkom pre zmeškanie napriek tomu, že neboli splnené podmienky pre vydanie takého rozhodnutia.

15. Osobitné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného z dôvodu, že sa nedostavil na pojednávanie, upravuje § 274 CSP, v zmysle ktorého na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak sú splnené nasledujúce podmienky : žalovaný sa nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, a súčasne žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

16. Rozsudok pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP je osobitným druhom súdneho rozhodnutia. Predstavuje formu procesnej sankcie za pasivitu žalovaného, ktorá spočíva v nedostavení sa na nariadené pojednávanie.

17. Žalovaný rozsudok pre zmeškanie napadol odvolaním, v ktorom uviedol, že pre vydanie tohto rozhodnutia neboli splnené podmienky podľa § 274 CSP. Argumentoval, že podaním zo dňa 11.2.2020 ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní nariadenom na 13.2.2020 a informoval súd, že súhlasí s prejednaním veci a vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti. Ako dôvod neúčasti označil svoje neodkladné pracovné povinnosti, pracovnú vyťaženosť a hospodárnosť konania. Ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania nemal.

18. Sporová strana má právo zúčastniť sa na každom nariadenom pojednávaní. Možnosť zúčastniť sa na súdnom pojednávaní je právom sporovej strany a záleží výlučne na nej, či toto právo využije alebo nie. Ak strana toto právo nevyužije, z neúčasti na pojednávaní sa ospravedlní, súhlasí s tým, aby súd pojednával a rozhodol v jej neprítomnosti (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 40/2011 zo dňa 14. septembra 2011). Je teda na rozhodnutí strany, či využije svoje právo zúčastniť sa pojednávania, alebo svoju neprítomnosť ospravedlní a zároveň súhlasí s tým, aby sa pojednávanie konalo v jej neprítomnosti. Následne by mal súd správnym procesným postupom v súlade s § 180 CSP rozhodnúť uznesením

o vedení konania, ktoré na pojednávaní vyhlási, že pojednávanie sa bude konať v neprítomnosti tejto strany.

19. Z ospravedlnenia žalovaného zo dňa 11.2.2020 je zrejmé, že sa rozhodol nevyužiť svoje procesné právo zúčastniť sa na pojednávaní. Svoju neprítomnosť na pojednávaní ale ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci a vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti. Z ospravedlnenia žalovaného tiež vyplýva, že ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania nemal. K žalobe sa však žalovaný vyjadril (v odpore proti platobnému rozkazu), nárok žalobcu nepovažoval za dôvodný a žalobu žiadal zamietnuť.

20. Keďže účasť na pojednávaní je procesným právom sporovej strany a nie jej povinnosťou, ak strana sporu toto procesné právo využije a oznámi to súdu, nemôže ju súd sankcionovať kontumačným rozsudkom. Súd prvej inštancie preto nepostupoval správne, keď o žalobe rozhodol rozsudkom pre zmeškanie.

21. K vážnostiam okolností, ktorými žalovaný ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní odvolací súd len pre úplnosť dodáva, že článok 3 ods. 1 CSP upravujúci formy výkladu Civilného sporového poriadku uvádza, že každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať o.i. v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Medzi ne patrí i princíp hospodárnosti konania (čl. 17 CSP), ktorý má byť podľa dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku jedným z najzákladnejších pravidiel výkladu ustanovení tohto zákona. Keďže súdna ochrana musí byť nielen zákonná, ale aj účinná a rýchla, princíp hospodárnosti sa týka súdneho konania ako celku. Vzhľadom na to, že každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú (§ 252 CSP), princíp hospodárnosti nachádza svoj význam tiež v záujme strany nezvyšovať trovy konania.

22. Súhlas žalovaného s prejednaním veci a vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti spolu so skutočnosťou, že k žalobe sa vyjadril a ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania nemal, vytvárajú podmienky pre efektívne smerovanie k rozhodnutiu vo veci samej a naplnenie princípu hospodárnosti konania. Úvaha súdu prvej inštancie, že hospodárnosť konania nie je vážnou okolnosťou v zmysle § 274 CSP, nie je správna.

23. K rozhodnutiam iných odvolacích súdov v skutkovo a právne obdobných veciach odvolací súd uvádza, že predvídateľnosť súdneho rozhodnutia smeruje k ochrane princípu právnej istoty. Podľa čl. 2 ods. 2 CSP je právná istota stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Najvyššími súdnymi autoritami sú pritom Ústavný súd Slovenskej republiky a Najvyšší súd Slovenskej republiky. Najvyšší súd Slovenskej republiky k otázke svojej ustálenej rozhodovacej praxe konštatoval, že „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj jednotlivito v doposiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 6. marca 2017, sp. zn. 3Cdo 6/2017). Čo sa týka rozhodnutí iných odvolacích súdov, na ktoré žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukázal, tieto nie sú najvyššími súdnymi autoritami. Nestotožnenie sa s nimi preto nie je narušením princípu právnej istoty.

24. Keďže v konaní pred súdom prvej inštancie neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, lebo žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní, na ktorom súd prvej inštancie rozhodol o žalobe rozsudkom pre zmeškanie ospravedlnil včas a vážnou okolnosťou, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP) a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

25. V novom konaní súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).